

rora cordis nostri rimari, sed ex gestibus corporis intelligere quid cogitemus. Verbi gratia: Si uiderit nos frequenter pulchrā mulierē respicere, ex motu oculorū intelligit cor nostrū amoris iaculo esse uulneratū. Ex quā ratione probat, quod ipse nō ē autor, sed inceptor & cumulator malarū cogitationum.

FERIA QUINTA
post **Oculi. Iohannis VI.**

In illo tēpore Dixit Iesus turbis: Operamini nō cibum qui perit, sed qui permanet in uitam æternam. Et reliqua.

Carnalis cibus perit, spūalis uero pmanet quē filius hoīs uobis dabit. Hūc ergo deus pater significauit iustū filiū hoīs. Nolite sic accipere, q̄si alios filiōs, filiū hoīs, de quibus dictū est: Filij autē hoīm in ptectione alarū tuarū sperabunt. Iste filius hominis se questratus quadam gratia à filijs hoīm, exceptus à numero hominum, filius hominis est. Iste filius hominis, & filius dei est: iste homo, etiam & deus est. Unde & ipsa ueritas, quæ tunc loquebatur ad ludgos, & nunc omnibus loquitur per euangelicæ prædicationis uerba, quid sit ostendit, non qualem plurimi tūc æstimauerunt, uel etiam nunc æstimant. subiūxit uē

10. **Hunc enim deus pater signauit.** Signare quid est, nisi proprium aliquid ponere? Hoc est significare, ponere aliquid quo non confundatur cum cæteris. signare est, signum ei ponere. Cuicumque rei ponis signum, ideo ponis signum ne confusa cū alijs, à te non possit agnosci. Pater ergo eū signauit. Quid est signauit? Proprium quidem illi dedit, ne cum cæteris compararetur hominibus, ideo dictū est: **Vnxit** psalm. 44
 te deus deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis. Itaq; nolite (inquit) contemnere, quia filius hoīs sum, & quærere à me non cibum qui perit, sed qui permanet in uitam æternā. Sic enim filius hominis sum, ut nō sim unus ex uobis. Sic sum filius hominis, ut deus pater me signaret. Quid est signaret? Propriū aliquid mihi daret, quo non confunderer cū genere humano, sed per me liberaretur genus humanū. **Dixerunt ergo ad eum: Quid faciemus, ut operemur opera dei?** Dixerat enim illis, operamini escā non quæ perit, sed quæ permanet in uitam æternam. Quid faciemus, inquiunt, quid obseruando hoc præceptum implere poterimus? **Respondit Jesus. & dixit eis: Hoc est opus dei, ut credatis in eū quem misit ille.** Hoc est ergo manducare cibū non qui perit, sed qui permanet in uitā æternam. Discernitur quidem ab operibus fides, sicut Apostolus dicit, iustificari hominem per fidem sine operib; legis. Et sunt opera, quæ uidentur bona sine fide Christi, & non sunt bona: quia non referuntur ad eum finem, ex quo sunt bona. Finis enim legis Christus, ad iustitiam omni credenti. Ideo noluit discernere ab opere fidē, sed ipsam fidem dixit esse opus. Ipsa eū est fides, quæ per dilectionem operatur. Nec dixit, hoc est

opus uestrum, sed dixit, [hoc est opus dei, ut credatis in eum quem misit ille,] ut qui gloriatur, in dño gloriatur. Quia ergo inuitabat eos ad fidē, illi adhuc quarebāt signa quibus crederēt. **Dixerūt ergo ei: Quod ergo tu facis signum, ut videamus et credamus tibi: Quid operaris:** Panes ne erat, quod de quinq; panibus pasti sunt: sciebāt hoc quidē, sed huic cibo manna de celo præferebāt. Dñs autē Iesus talem se dicebat, ut **Moyse** præponeret. Non enim ausus est **Moyse** de se dicere, qđ daret cibū non qui perit, sed qui habet uitā æternā. Attēdebant em̄ plus, p̄mittentem, & quasi nondū ui debant maiora factentē. Attēdebant utiq; qualia fecisset **Moyse**, adhuc aliqua maiora uolebant fieri ab eo, qui tam magna pollicebāt. **Quid** (inquiunt) facis, ut credamus tibi, & ut nouerimus quid operaris: Quia miracula antiqua huic miraculo cōparabant, & ideo quasi minora ista iudicabant, quæ faciebat Iesus. **Patres nostri** (inquiunt) **manna manducauerunt in deserto, sicut scriptum est: Dedit illis manna manducare, & nō talia operaris qualia Moyse**, Panes hordeaceos ille nō dedit, sed māna de celo. **Dixit ergo eis Iesus: Amen amen dico uobis, nō Moyse dedit uobis panē de celo, sed pater meus dat uobis panem de celo uerum. Verus em̄ panis est qui descendit de celo, & dat uitā mundo.]** Verus ergo ille panis ē, qui dat uitā mūdo, & ipse cibus est, de quo paulo ante locutus sum: Operamini cibū qui non perit, sed q̄

Johan. 6. permanet in uitā æternā. Ergo & illud manna hoc significabat, & illa oīa signa mea crāt. Signa mea dilexistis, quod significabatur cōtempnitis. **Dixerunt ergo ad eum: Domine, da nobis semper panē**

hanc. Quō mulier illa Samaritana, cui dictū ē: Qui biberit de hac aqua, nō sitiet unquā, cōtinuo illa secū dū corpus accipiēs, sed tñ carere indigētia uolēs, Da (ingt) mihi dñe de aqua, sic & isti: Dñe, da nobis panē hūc, qui nos reficiat, nec deficiat. Dixit ergo eis Iesus: Ego sum panis vitæ. Qui uenit ad me, nō esuriet: & q̄ credit in me, nō sitiet unquā.] Qui uenit ad me, hoc est, quod ait, & qui credit in me. Et q̄d dixit, non esuriet, hoc intelligendum est, nō sitiet unquā. Vtraq̄ em̄ illa significat aeterna satietas, ubi nulla est egestas. Panem de celo desideratis, ante uos habetis, & non manducatis. Sed dixi uobis, quia & uidistis me, & non credidistis.

FERIA SEXTA

post Oculi, Iohannis III.

In illo tempore Venit Iesus in ciuitate Samaria, quæ dicitur Sychar, iuxta p̄dium q̄d dedit Iacob Ioseph filio suo. Et rel.

Cum aut̄ dixit Euāgelista in quo p̄dicio erat fons Iacob, addidit: Iesus autem fatigatus ex itinere, sedebat sic supra puteū, quod sanctus Iacob Ioseph filio suo dereliquerat. Quod p̄dium non ram Ioseph, quam Christo arbitror derelictū: cuius figurā sanctus Ioseph patriarcha portauit, quem